

Η ΚΥΡΑ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Γυρνώντας από το τριήμερο της Καθαρής Δευτέρας φτιάξαμε την Κυρά Σαρακοστή.

Μια εβδομάδα, δύο εβδομάδες, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι, επτά και νάτο το Πάσχα...

Μέσα από ένα ποίημα γι' αυτήν, προσπαθήσαμε να τη φανταστούμε...

Την κυρά Σαρακοστή
που 'ναι έθιμο παλιό
οι γιαγιάδες μας τη φτιάχναν
με αλεύρι και νερό.
Για στολίδι, της φορούσαν
στο κεφάλι ένα σταυρό
μα το στόμα της ξεχνούσαν
γιατί νήστευε καιρό.
Και τις μέρες, τις μετρούσαν
με τα πόδια της τα επτά.
Κόβαν ένα τη βδομάδα
μέχρι να 'ρθει η Πασχαλιά.

Τα παιδιά θέλησαν, όπως ήταν φυσικό, να φτιάξουμε με ζυμάρι τη Σαρακοστή, αντί της άλλης πρότασης, να κόψουμε και να βάψουμε χαρτιά.

Αλεύρι, αλάτι, νερό και αρχίζει το ζύμωμα και η κατασκευή της Σαρακοστής. Σώμα, χέρια σταυρωμένα, κεφάλι, μαλλιά, μάτια. Τα παιδιά λένε μεταξύ τους

“όχι στόμα, δεν έχει, ούτε και μύτη”. Κολλάμε τα επτά της πόδια και έτοιμη για ψήσιμο στο φούρνο.

Η αλήθεια είναι ότι, λόγω κεκτημένης ταχύτητας και μεγάλης προθυμίας των παιδιών, παραλίγο τα πόδια της να είναι είκοσι, όσα και ο αριθμός των παιδιών, αλλά τελικά είπαμε να βάλουμε επτά!

Και του χρόνου!

Καλό Πάσχα!

8ος Παιδικός Σταθμός

Αρχανιώτη Νίκη

Στεφανίδου Ασπασία

